

ตอนที่ 1
ไวยากรณ์โดยสังเขป

บทที่ 1

ส่วนประกอบของประโยค

(Part of Speech)

ก่อนที่จะเริ่มฝึกการเขียนประโยคในภาษาอังกฤษ ควรทบทวนความรู้เกี่ยวกับคำชนิดต่างๆ ที่เป็นส่วนประกอบสำคัญของประโยคเสียก่อน ในบทนี้จะกล่าวถึงกลุ่มคำชนิดต่างๆ แต่เพียงสังเขป ซึ่งได้แก่ คำนาม (Nouns) คำกริยา (Verbs) คำคุณศัพท์ (Adjectives) คำกริยาวิเศษณ์ (Adverbs) คำบุพบท (Prepositions) และคำสันธาน (Conjunctions)

สาระสำคัญ

1. คำจำกัดความของคำแต่ละประเภท
2. ลักษณะโดยทั่วไป
3. หน้าที่ของคำเหล่านั้นในประโยค

วัตถุประสงค์

เมื่อเรียนจบบทนี้แล้วนักศึกษาสามารถ

1. ให้คำอธิบายคำประเภทต่างๆ ได้
2. บอกหน้าที่ของคำเหล่านั้นในประโยคได้
3. เขียนประโยคโดยใช้คำเหล่านั้นได้

1. คำนาม (Nouns)

คือ คำที่ใช้เรียกชื่อสิ่งต่างๆ อันได้แก่ คน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คน:	boy	girl	driver	doctor	nurse
สัตว์:	ant	dog	hen	horse	zebra
สิ่งของ:	table	cup	kettle	pencil	book

สถานที่:	canal	hills	sea	bay	peninsula
ความคิด:	honesty	justice	vice	happiness	beauty

รายละเอียดเกี่ยวกับคำนามที่ควรรู้มีดังนี้

1.1 ประเภทของคำนาม คำนามแบ่งเป็นหลายประเภท แต่ประเภทที่ควรจะรู้จักคือ
 สามานยนาม (Common noun) และวิสามานยนาม (Proper noun)

สามานยนาม คือ คำนามที่กล่าวถึง คน สัตว์ สิ่งของโดยทั่วไป มิได้ระบุ
 เจาะจงลงไปว่าเป็นผู้ใด สิ่งใดอย่างแน่นอน ดังเช่นตัวอย่าง Nouns ที่ได้กล่าวไว้ข้างบน
 ส่วนวิสามานยนาม กล่าวถึงสิ่งเหล่านั้นอย่างเจาะจงโดยมีชื่อเฉพาะ มักจะสังเกตได้จากการ
 ที่อักษรตัวแรกจะใช้ตัวใหญ่ (Capital letter) ดังตัวอย่าง

Common: man dog car river

Proper: Tom Lassie BMW Thames

1.2 พจน์ (Number) คำนามในภาษาอังกฤษมี 2 พจน์ คือ เอกพจน์ (Singular)
 และพหูพจน์ (Plural) นักศึกษาจำเป็นต้องรู้เรื่องนี้ เพื่อจะได้เขียนประโยคได้ถูกต้อง
 โดยทั่วไปคำนามภาษาอังกฤษจะเปลี่ยนเป็นพหูพจน์โดยการเติม "s / es" ไว้หลังคำนาม
 นั้น ขึ้นอยู่กับคำนามนั้นลงท้ายด้วยตัวอักษรใด เช่น

chair - chairs	park - parks	bottle - bottles
fox - foxes	bush - bushes	gas - gases
play - plays	baby - babies	key - keys
chief - chiefs	dwarf - dwarfs	plaintiff - plaintiffs
loaf - loaves	knife - knives	shelf - shelves

คำนามบางคำมีรูปพหูพจน์ต่างหาก เช่น

foat - feet	mouse - mice	tooth - teeth
man - men	goose - geese	

คำนามบางคำไม่เปลี่ยนรูปเมื่อเป็นพหูพจน์ เช่น

deer	sheep	trout	swine
salmon	fish	series	species

คำนามบางคำลงท้ายด้วย “s” แต่เป็นเอกพจน์ เช่น

athletics	news	politics	mumps
physics	economics	molasses	measles

คำนามบางคำจะมีความหมายเป็นพหูพจน์เสมอ เช่น

scissors	proceeds	premises	auspices
cattle	people	police	luggage
goods	riches	oats	thanks

1.3 การแสดงความเป็นเจ้าของ (Forming the Possessives)

โดยปกติคำนามจะแสดงความเป็นเจ้าของโดยเติม “ ’s ” ไว้หลังคำนาม ทั้งที่เป็นสามัญนามและวิสามัญนาม เช่น

the boy's my sister's Tom's

อย่างไรก็ตาม หากคำนามนั้นเป็นคำพหูพจน์ที่ลงท้ายด้วย “s” อยู่แล้ว หรือเป็นชื่อเฉพาะที่สะกดลงท้ายด้วย “s” ก็เติมเครื่องหมาย “ ’ ” ไว้หลัง “s” ได้เลย เช่น

the Smiths' car

John Keats' poetry

Ladies' lingerie

1.4 หน้าที่ของคำนาม (Functions of Noun)

คำนามเป็นคำที่มีความสำคัญในประโยค คือ ให้ความหมาย (meaning) และทำหน้าที่ด้านไวยากรณ์ (grammatical structure) คำนามจะปรากฏในตำแหน่งที่สำคัญของประโยค ดังนี้

1.4.1 ประธาน (Subject) คือ คำนามที่เขียนไว้หน้าคำกริยาเพื่อบอกให้รู้ว่ากำลังกล่าวถึงผู้ใดหรือสิ่งใดอยู่ เช่น

Malee is here.

The moon shines brightly.

The play was over.

1.4.2 กรรม (Object of a Verb) คือ คำนามที่เขียนตามหลังคำกริยา เช่น

Samak won the election.

Sopha received a present.

1.4.3 กรรมของบุพบท (Object of a Preposition) คือ คำนามที่เขียนไว้หลังคำบุพบท เช่น

The poster for the **seminar** has been finished.

The boys are playing in the **field**.

1.4.4 Complement noun คือ คำนามที่อยู่หลังคำกริยาที่เรียกว่า Linking verb เช่น

Thamarine is a **tennis player**.

John has become a **millionaire**.

คำสรรพนาม (Pronoun)

คำอีกชนิดที่ทำหน้าที่คล้ายคำนาม คือ คำสรรพนามซึ่งเป็นคำที่ใช้แทนคำนามที่เคยกล่าวมาแล้ว เช่น

- Tom was very excited about the show. He kept talking about it for days.
("He" หมายถึง "Tom" ส่วน "it" หมายถึง "the show")
- Kate is a modal. She earns a lot of money.
("She" หมายถึง "Kate")

คำสรรพนามที่ควรรู้จักและจำรูปแบบ (form) ให้ได้คือ บุรุษสรรพนาม (Personal pronoun) ซึ่งมีการกระจายรูปดังนี้

	First Person		Second Person	Third Person	
	Singular	Plural	Singular/Plural	Singular	Plural
Subject	I	We	You	He/She/It	They
Object	me	us	you	him/her/it	them
Possessive Adjective	my	our	your	his/her/its	their
Possessive Pronoun	mine	ours	yours	his/hers/its	theirs

Exercise 1

Underline the nouns in the following sentences and also explain the function of each one. (S = Subject; O = Object; OP = Object of the preposition; CN = Noun / Subject Complement)

Example

John bought an expensive necklace for his wife.

(S ; O; OP)

1. Tom immediately dashed into the room.
2. Most Thai people enjoy Songkran Festival.
3. The auctioneer acknowledged my hidden sign.
4. Who broke the glass window?
5. We can make a cake with flour, milk and an egg.
6. Exercises are not always easy for beginners.
7. Dogs are good friends to men.
8. We make butter and cheese from milk.
9. We can write on paper or on blackboard.
10. There is dirt on this plate.

2. คำกริยา (Verbs)

คือ คำที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับประธานซึ่งอาจจะเป็นการกระทำ สภาวะ หรือ
แสดงความเป็นเจ้าของ โดยทั่วไปมักจะเขียนไว้หลังประธาน เช่น

The boys are playing now. (บอกการกระทำ)

They have a hundred baht each. (แสดงความเป็นเจ้าของ)

My father is a famous lawyer. (บอกสภาวะ)

สำหรับรายละเอียดที่ควรทราบเกี่ยวกับคำกริยามีดังนี้

2.1 กาล (Tenses)

ในภาษาอังกฤษ คำกริยามีการกระจาย Tense เพื่อบ่งบอกเวลาของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น Tense จะแบ่งเป็น 3 กลุ่มใหญ่ เพื่อระบุเหตุการณ์ในอดีต (past) ปัจจุบัน (present) และอนาคต (future) หากต้องการระบุว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นเกิดในเวลาอดีต ปัจจุบัน หรืออนาคต ก็กระจายเป็นรูปอดีต ปัจจุบัน หรืออนาคตแบบธรรมดา ซึ่งเรียกว่า simple past, simple present หรือ simple future เท่านั้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

Tense	Examples	Notes
Past	He stayed here yesterday	เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นก่อนการพูดหรือเขียน
Present	He stays here.	เหตุการณ์นี้เกิดในขณะที่พูดหรือเขียน
Future	He will stay here tomorrow.	เหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้น

นอกจาก Simple Tenses ทั้ง 3 ชนิดแล้วยังมี Tense อื่น ๆ ที่ให้รายละเอียดของการกระทำมากขึ้น คือ

- Perfect Tense ใช้ระบุว่าการกระทำนั้นสำเร็จสมบูรณ์ในช่วงเวลานั้น ซึ่งอาจจะเป็นอดีต ปัจจุบัน หรืออนาคตก็ได้

รูปแบบของ Perfect Tense คือ have + Ved. (have + past participle) Perfect Tense นี้อาจใช้กับเหตุการณ์ในอดีต ปัจจุบัน หรืออนาคตก็ได้ โดยการกระจาย "have" ซึ่งเป็นกริยาช่วยให้เป็นรูปแบบที่ต้องการดังนี้

Present Perfect : has / have + Ved

Past Perfect : had + Ved

Future Perfect : will have + Ved.

- Continuous Tense หรือ progressive tense ใช้อธิบายการกระทำที่กำลังเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในอดีต ปัจจุบัน หรืออนาคตก็ได้

รูปแบบของ Continuous Tense คือ be + Ving (be + present participle) สำหรับ Continuous Tense นี้อาจกระจายเป็น อดีต ปัจจุบัน หรืออนาคตก็ได้ โดยการกระจาย “be” ซึ่งเป็นกริยาช่วยให้เป็นรูปแบบที่ต้องการดังนี้

Present Continuous : is / am / are + Ving

Past Continuous : was / were + Ving

Future Continuous : will be + Ving

- Perfect Continuous tense คือการรวมรูปแบบของ Perfect กับ Continuous เข้าด้วยกัน ซึ่งจะมีรูปแบบดังนี้

Present Perfect Continuous : has / have been + Ving

Past Perfect Continuous : had been + Ving

Future Perfect Continuous : will have been + Ving

2.2 ความสอดคล้องของประธานและกริยา (Subject-Verb Agreement)

การเขียนประโยคในภาษาอังกฤษ คำกริยาจะมีการกระจายรูปให้สอดคล้องกับประธานด้วย ฉะนั้นจึงต้องระบุได้ว่า คำใดเป็นประธานของประโยค และคำนั้นเป็นเอกพจน์ หรือพหูพจน์ ในกรณีที่มีคำนาม หรือสรรพนามหลายคำในตำแหน่งประธาน นักศึกษาก็ต้องแยกให้ออกว่า คำเหล่านั้นอยู่ในฐานะอะไร ดังนี้

Examples	Notes
a. Either the students or Harry (like, likes) football.	เมื่อใช้ “either...or” กริยาจะกระจายตามประธานที่ติดกับกริยาในประโยคนี้คือ Harry ซึ่งเป็นเอกพจน์จึงต้องใช้ “likes”
b. Tom and Harry (like, likes) football	ในประโยคทั้ง “Tom” และ “Harry” ร่วมกันเป็นประธาน มีสถานภาพเป็นพหูพจน์ ฉะนั้นจึงใช้ “like”
c. Tom as well as the students (like, likes) football.	ในประโยคนี้ ถือว่าประธานคือ Tom ซึ่งเป็นเอกพจน์ เพราะข้อความที่อยู่หลัง as well as ไม่นับเป็นประธานร่วมด้วย

2.3 วาจก (Voice)

คือการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำกริยากับประธาน หากประธานเป็นผู้ทำกริยาเอง จะกระจายกริยาเป็นรูปกรรตุวาจก (Active voice) หากประธานมิได้ทำกริยานั้นเอง แต่เป็นผู้ถูกกระทำจะต้องกระจายกริยาเป็นรูปกรรมวาจก (Passive voice)

- สำหรับรูปแบบของ passive voice คือ be + V ed คำกริยา “be” จะต้องกระจายตามประธาน และตาม tense ในประโยคนั้น ๆ ดังตัวอย่าง

Examples	Notes
<p>a. The teacher punished Tom yesterday.</p> <p>- Tom was punished yesterday.</p>	<p>ประโยคนี้นี้เป็น Past tense กริยาในประโยค Passive จึงต้องกระจายเป็น Past คือ “was punished”</p>
<p>b. The teacher will grade the paper tomorrow.</p> <p>- The paper will be graded tomorrow.</p>	<p>ประโยคนี้นี้เป็น Future tense กริยาในประโยค Passive จึงกระจายเป็น “will be graded”</p>
<p>c. Tom has finished his paper.</p> <p>- His paper has been finished.</p>	<p>ประโยคนี้นี้เป็น Present perfect tense กริยาในประโยค Passive จึงใช้รูปเดียวกัน คือ “has been finished”</p>

2.4 กริยาที่กระจายแบบพิเศษ (Irregular Verb)

ในการกระจายคำกริยาให้ถูกต้องตามกาลและวาจกจำเป็นจะต้องเข้าใจและจดจำรูปแบบของการกระจายกริยา 3 ช่องให้ได้ สำหรับกริยาปกติที่เรียกว่า Regular verbs จะมีการกระจายจาก Infinitive form เป็นกริยาช่องที่ 2 (past) หรือ กริยาช่องที่ 3 (past participle) โดยเติม “-ed” หลังคำกริยา เช่น

attend	attended	attended
carry	carried	carried
beg	begged	begged

want	wanted	wanted
escape	escaped	escaped

อย่างไรก็ตามมีคำกริยาอีกเป็นจำนวนมากที่มีการกระจายต่างไป คำกริยาพวกนี้

เรียกว่า Irregular Verbs ดังตัวอย่าง

begin	began	begun
catch	caught	caught
drink	drank	drunk
feel	felt	felt
fall	fell	fallen
freeze	froze	frozen
give	gave	given
go	went	gone
leave	left	left
take	took	taken

Exercise 2

Put the verbs in the following sentences into the correct form of tense and voice.

Example

Sarnak won the election in July.

- Jane (force) _____ to leave the firm.
- This coat (make) _____ from wool.
- There (be) _____ always tables and chairs in the dining-rooms.
- Please (give) _____ me some milk.
- The teacher together with the students (enjoy) _____ the linguistics lecture.
- John (want) _____ lemon in his tea.
- Joey (study) _____ French since childhood.

8. The postman (just, put) _____ a letter under the door.
9. Some students at the back (read) _____ comics now.
10. His uncle (go) _____ to Paris tomorrow.

3. คำคุณศัพท์ (Adjectives)

คือ คำที่ใช้อธิบายและบอกคุณสมบัติของคำนาม หรือคำสรรพนาม โดยจะตอบคำถามดังต่อไปนี้

What kind of? (เพื่อระบุชนิด) เช่น

a red rose, a small room, the right answer

Which one? (เพื่อระบุว่าเป็นผู้ใด สิ่งใด) เช่น

your book, those pencils, whose car

How many? (เพื่อระบุจำนวน) เช่น

one box, four choices, many people

3.1 ตำแหน่งของคำคุณศัพท์ (Position of Adjectives)

โดยปกติคำคุณศัพท์จะเขียนไว้หน้าคำนามดังตัวอย่างข้างต้น มีข้อสังเกตว่าคำนามอาจมีคุณศัพท์ขยายหลายตัวก็ได้ เช่น

hungry wolf

jealous husband

many bright colours

six large white stripes

ในบางประโยคอาจเขียนคำคุณศัพท์ไว้หลัง "verb. to be" โดยคำคุณศัพท์ทำหน้าที่ขยายหรืออธิบายคำนามหรือคำสรรพนามที่เป็นประธานของประโยค เช่น

The boy was hungry.

It was beautiful.

คำ Articles จำพวก "a, an, the" ก็จัดเป็นคำคุณศัพท์ประเภทหนึ่ง ใช้เขียนนำหน้าคำนาม ซึ่งมีวิธีใช้ดังนี้

"a" ใช้เขียนนำหน้าคำนามเอกพจน์ ที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะ เช่น a boy,
a man

“an” ใช้เขียนนำหน้านามเอกพจน์ที่ขึ้นต้นด้วยเสียงสระ เช่น an egg,
an hour

“the” ใช้เขียนนำหน้าคำนามเอกพจน์หรือพหูพจน์ที่มีความหมายเฉพาะ
เจาะจงหรือคำนามที่เคยกล่าวมาแล้ว เช่น the table over there,
the car for rent

3.2 การเปรียบเทียบคำคุณศัพท์ (The Degrees of Adjectives)

คำคุณศัพท์ที่อธิบายลักษณะของคำนาม สามารถกระจายได้ 3 ระดับ ดังนี้

- Positive degree คือ รูปปกติของคำคุณศัพท์ที่ใช้เขียนขยายคำนามตัวเดียว
- Comparative degree คือ คำคุณศัพท์ที่ใช้เปรียบเทียบระหว่างคำนามสองตัว
- Superlative degree คือ คำคุณศัพท์ที่ใช้เปรียบเทียบคำนามตัวใดตัวหนึ่งกับ
อีกหลาย ๆ ตัว

สำหรับการกระจายรูปคำคุณศัพท์ใน 3 ระดับสรุปได้ดังนี้

Adjective	Positive	Comparative	Superlative
คำพยางค์เดียว	fair tall	fairer taller	fairest tallest
คำสองพยางค์ลงท้าย ด้วย -ly, er หรือ -ow	friendly tender narrow	friendlier tenderer narrower	friendliest tenderest narrowest
คำสองพยางค์หรือ มากกว่าสองพยางค์ ขึ้นไป	earnest grateful beautiful enthusiastic	more earnest more grateful more beautiful more enthusiastic	most earnest most grateful most beautiful most enthusiastic

จากตารางจะเห็นได้ว่า เมื่อต้องการเปรียบเทียบให้รู้ว่ามีระดับที่มากในชั้น
comparative จะเติม “-er” ท้ายคำศัพท์ หรือใส่คำว่า “more” ไว้ข้างหน้าคำศัพท์ ถ้าเป็น
ชั้น superlative จะเติม “-est” ท้ายคำศัพท์ หรือใส่คำว่า “most” ไว้หน้าคำศัพท์

ในกรณีที่ต้องการแสดงว่ามีระดับที่ต่ำหรือน้อยจะใช้คำว่า “less, least” แทนคำว่า “more, most”

4. คำกริยาวิเศษณ์ (Adverbs)

คือ คำที่อธิบายคำกริยา คำคุณศัพท์ หรือคำกริยาวิเศษณ์ด้วยกัน เช่น

The boy reads quietly.

Jane is an exceptionally beautiful girl.

The girl studies very attentively.

คำกริยาวิเศษณ์มีมากมาย แต่อาจแบ่งเป็นกลุ่มได้โดยสังเกตความสัมพันธ์กับคำที่ขยายด้วยวิธีตั้งคำถามดังนี้

How? (บอกวิธีการ) เช่น We ran quickly.

Where? (บอกสถานที่) เช่น Jane walked home.

When? (บอกเวลา) เช่น I got a present today.

To what degree? (ระดับ) เช่น The paper was quite good.

4.1 รูปแบบของคำกริยาวิเศษณ์ (Forms of Adverbs)

คำกริยาวิเศษณ์ส่วนหนึ่งจะเปลี่ยนรูปมาจากคำคุณศัพท์โดยการเติม -ly ท้ายคำศัพท์ เช่น

beautiful - beautifully

quick - quickly

hungry - hungrily

อย่างไรก็ตาม คำกริยาวิเศษณ์ที่มีได้เปลี่ยนรูปมาจากคำคุณศัพท์ก็มี เช่น always, ever, fast, here, now, only, soon, too, yesterday, not

4.2 การเปรียบเทียบคำกริยาวิเศษณ์ (The Degrees of Adverbs)

คำกริยาวิเศษณ์สามารถเปรียบเทียบบอกระดับสูงหรือต่ำได้เช่นเดียวกับคำคุณศัพท์ นอกจากนี้ยังมีวิธีการเปลี่ยนรูปคำในลักษณะเดียวกันด้วย คือ เติม “-er, -est” ท้ายคำศัพท์ หรือเติมคำว่า “more, most / less, least” ไว้ข้างหน้าคำศัพท์ ดังตารางต่อไปนี้

Adverb	Positive	Comparative	Superlative
คำพยางค์เดียว	late soon fast	later sooner faster	latest soonest fastest
คำที่ลงท้ายด้วย -ly,	quickly tenderly faithfully	more quickly more tenderly more faithfully	most quickly most tenderly most faithfully

4.3 ปัญหาการเลือกใช้คำคุณศัพท์และคำกริยาวิเศษณ์ (Confusion of Adjectives and Adverbs)

คำคุณศัพท์และคำกริยาวิเศษณ์เป็น คำขยายทั้งคู่ ต่างกันตรงที่ใช้ขยายคำต่างชนิดกัน คำคุณศัพท์ใช้ขยายคำนาม ขณะที่คำกริยาวิเศษณ์ใช้ขยายคำกริยา คำคุณศัพท์หรือคำกริยาวิเศษณ์ ฉะนั้นตำแหน่งของคำทั้งสองชนิดนี้ในประโยคจึงต่างกัน เมื่อใดที่นักศึกษาเกิดความสับสนระหว่างคำคุณศัพท์กับคำกริยาวิเศษณ์ในประโยคก็ให้ดูตำแหน่งของคำศัพท์นั้น พร้อมกับตั้งคำถามว่าคำศัพท์นั้นขยายคำใดในประโยคดังตัวอย่าง

Examples	Notes
a. Most people prefer comfortable seats.	“Most” เป็นคำคุณศัพท์ขยายคำนาม “people”
b. Almost all people have a comfortable chair at home.	“Almost” เป็นกริยาวิเศษณ์ขยายคุณศัพท์ “all”
c. The girl felt bad about the accident.	“bad” เป็นคุณศัพท์เพราะกริยาแท้ “felt” เป็น linking Verb ต้องการ Adjective Complement มาทำให้ความหมายสมบูรณ์
d. The leading lady acted her part badly.	“badly” เป็นกริยาวิเศษณ์บอกให้รู้ว่า “acted” อย่างไร

Exercise 3

Read the following sentences carefully and underline the suitable words given in bracket.

Example

John often walks (quick, fast).

1. The athlete could run (quicker, faster) than his coach expected.
2. (Hungry / Hungrily) boys eat a (large, largely) dinner.
3. Children are not always (sweet, sweetly).
4. They came (late, lately) for class.
5. (Recent, Recently) the flood was reported in Roi-et.
6. They want to leave (early, earlier) for the concert.
7. This clock doesn't show the (right, rightly) time.
8. I can't eat any (much, more, most).
9. My knife cuts very (good, well).
10. Her dress looks (lovely, nicely).

5. คำบุพบท (Prepositions)

คือ คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำในประโยค ส่วนใหญ่คำที่ตามหลังคำบุพบทจะเป็นคำนาม หรือคำที่ทำหน้าที่เช่นเดียวกับคำนาม คำเหล่านั้นจะเรียกว่า “กรรมของบุพบท” (Object preposition) เช่น

John plays football with his children.

Jane will come back on Monday.

The children are afraid of the dark.

5.1 ชนิดของคำบุพบท (Kinds of Prepositions)

คำบุพบทอาจแบ่งเป็นกลุ่มๆ ได้ โดยดูจากความสัมพันธ์ระหว่างกรรมกับคำอื่นๆ ในประโยค ดังนี้

บอกสถานที่ (Place) เช่น

a. The apple fell **near** the tree.

below

beside

underneath

b. The man **in** the truck waved.

behind

inside

in front of

c. They walked **around** the meadow.

across

into

through

บอกเวลา (Time) เช่น

d. They arrived **during** the performance.

before

after

ชนิดอื่นๆ (Special) เช่น

e. The teacher came **with** us.

f. The picture of the temple was **marvelous**.

g. The letter **for** Tom arrived this morning.

h. Mary walks **like** her sister.

i. The incense came **from** India.

5.2 หน้าที่ของบุพบทวลี (Function of Prepositional Phrases)

บุพบทวลี หมายถึง คำบุพบทและกรรม บุพบทวลี สามารถทำหน้าที่ขยาย คำนามหรือคำกริยาได้ เช่นเดียวกับกับคำคุณศัพท์ และคำกริยาวิเศษณ์ดังตัวอย่างต่อไปนี้

Type of Word	Examples	Notes
คุณศัพท์	Jane wore a blue gown. a gown of blue.	“of blue” ทำหน้าที่ขยาย “a gown” เช่นเดียวกับคำคุณศัพท์ “blue”
กริยาวิเศษณ์	The cat is lying there. under the desk.	“under the desk” บอกให้รู้ว่าอยู่ที่ใด เช่นเดียวกับกริยาวิเศษณ์ “there”

ข้อสังเกต

เมื่อเกิดความสับสนว่าบุพบทใด ในประโยคทำหน้าที่ขยายคำนามหรือคำกริยา ให้พึงระลึกไว้ว่าบุพบทที่ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายคำนามจะอยู่ตามหลังคำนามเสมอ และจะตอบคำถามเกี่ยวกับคำนามนั้นว่าเป็นสิ่งใด ชนิดใด (which one / what kind of?) ส่วนบุพบทที่ขยายคำกริยาอาจอยู่หลังคำกริยา อยู่ต้นประโยค หรืออยู่ท้ายประโยคก็ได้ เช่น โดยจะตอบคำถามว่า เมื่อใด ที่ไหน อย่างไร ทำไม เป็นต้น (When / Where / How / Why)

Examples	Notes
The letter on the table is yours.	“on the table” ตอบคำถาม “which one” บอกให้ รู้ว่าเป็นจดหมายฉบับใด จึงทำหน้าที่ขยายคำนาม
Sandra held the letter before your eyes.	“before you eyes” ตอบคำถาม “where” บอกให้ รู้ว่าการ์กำลังจดหมายอยู่ที่ใด จึงทำหน้าที่ขยายคำกริยา

Exercise 4

Read the following sentences carefully and underline the correct prepositions.

Example

The penny fell (in, into) the water.

1. The major stormed (in, into) the barracks and called for attention.
2. (Beyond, Near) this point you can see across the canyon.
3. The first sign of tension came (from, of) this office.
4. The bird feed (on, with) worms and insects.
5. The apartment (below, under) this one has been vacant (since, for) December.
6. The small caravan stopped just (outside, outside of) the fair grounds.
7. The hungry seagulls hovered (above, over) the water.
8. We borrowed the ax (from, of) the gardener.
9. The flowers will bloom (after, before) the March showers.
10. Van Gogh's paintings were honored (by, from) the museum officials.

6. คำสันธาน (Conjunctions)

คือคำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำ วลี หรือประโยค ดังนี้

Examples	Notes
a. Mickey and Minnie had a good time at the beach.	“and” เชื่อมประธาน “Mickey” กับ “Minnie.”
b. Dave is happy both at home and at school.	“both...and” เชื่อมบุพบทวลีบอกสถานที่ “at home” กับ “at school”
c. The light went out while we were having dinner last night.	“while” เชื่อม clause “the light went out” กับ “we were having...”

คำสันธานแบ่งเป็นหลายชนิด จะมีคำอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องนี้ในบทต่อไป

Exercise 5

Fill in the blanks with suitable word or words.

Example

Tom sold the books to me.

1. The children dressed themselves _____.
2. _____ never knew the reason for it.
3. Jim and I _____ some flowers for Jane.
4. _____ were they.
5. Jimmy waved to _____ brother in the grandstand.
6. Mr. Jones requests his clients to notify _____ of _____ change of address.
7. We _____ around the back of a parking place.
8. Martha held her baby _____.
9. Bob did his homework for the class _____.
10. The controversy was settled _____ the four delegates.